בס"ד | גיליון 453 | **פרשת לך לך** | י"א בחשוון תשפ"ז

בסוד האמונה

מאמרים מחזקים באמונה ואורחות חיים

"יחליפו כח"- הכוח שמתגלה ברגעי ניסיון!

מבעד לגדרות תיל באישון ליל, הם מטפסים בין דיונות של חול ומבריחים את הגבול. כמו חומת ברלין בימים ההם, החיים שמעבר לגדר נראים היו כשוקקי חיים ויפים הרבה יותר. כבר רבות בשנים, הנדידה העצומה מאפריקה לאירופה, כשאלפים עזבו את בתיהם ההרוסים, את הדיקטטורות הקשות ואת התרבות הקלוקלת במדינות ערב, ומצאו להם מחסה בין רחובות פריז ובארץ לא להם, כשהם הופכים את ערי אירופה לבוקה ומבולקה. ולא איחר היום, דם ואש מילאו את הרחובות. אותם המסתננים והמהגרים, הם המציתים את המחאות, הם ההורסים כל חלקה טובה, בוזזים ורומסים כל הנקרה בדרכם. תושבי הקבע רגילים היו להרבה מאד מצבים, אך דווקא המהגרים, אלו שלא במדינתם, הם הראשונים שיפרו את שלוותם. וכאן המסר מהדהד, כשאדם במקום לא לו, הכל קשה לו, מי שמחפש לברוח למקום אחר, זהו הרס מוחלט. הוא אינו יודע איך להתמודד ולו עם גל קל של התייקרות... ומי שהתפתח מניסיונות הוא לא יוותר לעולם על מקומו ועל ארצו.

לכל אחד מעמנו חלום מתוק. בחזונו ראה את עצמו יושב ומוקף בחברים טובים, וכל חייו עננה של רוגע ושלווה, התלמוד יהא קל לו, הפרנסה, חינוך הילדים, כולם יהיו במרקם מענג ומופלא. אך לאף עובד ה' לא אצה הדרך, וכשהאדם נתקל בקשיים, הוא מרגיש החמצה קשה. אך מה שמעצב את האדם אינו כשהכל הולך כשורה אלא כשפוגש ניסיונות. כמו שצבא אינו נבנה מרגעי שקט, ושום מדינה לא מתפתחת משלווה שוויצרית, אלא מניסיונות ומהמורות, כך כל כל חיינו. בתוך כל תוואי הקשיים חקק בורא העולם מסילות, משם נעלה ומשם נתגדל. וכמו בעולם התעסוקה צבירת הניסיון היא שהופכת אותנו לבכירים וגדולים, אדם גדול הוא מי שעומד בנסיונות. כל קושי זה עוד מקפצה של עלייה וברכה!

"נס להתנוסס"- להתרומם מתוך נסיונות החיים!

הכתוב אומר "**לך לך מארצך**" ואומרים חז"ל במדרש תנחומא "ניסיון הראשון כניסיון האחרון. נסיון הראשון ב"לך לך מארצך" כנסיון אחרון ב"לך לך אל ארץ המוריה",

ניסיונות

המחאות הקשות בצרפת והלקח לחיינו

•

אמונה פשוטה גדולה יותר מהבטחה מבורא עולם!

•

איך מחליפים כוח?

•

החשיבות העצומה והערך הרב של שעת ניסיון.

ותמהו המפרשים הכיצד ניתן להשוות את ניסיון לך לך לניסיון העצום של עקידת יצחק? וביאר הגר"י גלינסקי זצ"ל כי כל ניסיון מגדל ומחשל את האדם, מניסיון לניסיון הולך האדם ומתעצם, הניסיון הראשון היה קשה לאברהם אבינו כי טרם עלה והתרומם מכל הניסיונות לא פחות מהעקידה שכבר היה בו כוחות עצומים של עמידה בניסיונות.

האמונה גדולה יותר מהבטחה מפורשת!

הכתוב אומר **"ותקח האשה בית פרעה"** ומבואר בכתובים, כששרה אמנו נלקחה אל ביתו של פרעה הרשע, אברהם אבינו אמר כי היא אחותו, בכדי שלא יהרגוהו. ואומר המדרש כי כל אותו הלילה שהייתה שרה בביתו של פרעה, הייתה בוכה לפני בורא עולם ואומרת לו: "אברהם בעלי יצא בהבטחה, ואני יצאתי באמונה. אברהם בחוץ, ואני בתוך הסירה?!" וביאר הדברי ישראל כי שרה זעקה מליבה, ריבונו של עולם, הבטחת לבעלי שתשמור עליו בירידתו למצרים ואכן הוא בחוץ שומר ומוגן. אך לי יש דבר שהוא גדול עוד יותר מהבטחה. **"אני יצאתי באמונה" אני נמצאת כאן ומאמינה בך ובוטחת בך, וגדול הבוטח בה' שישמרהו ויצילהו יותר ממי שקיבל הבטחה מבורא עולם,** אז כיצד אני כאן בביתו של פרעה?

הכוח הגדול בעולם עוד יותר מהבטחה מפורשת של שמירה זה האמונה היכן שקשה, היכן שלא קל, גם כשלא מבינים, אין לך דבר גדול מזה, זהו הכוח הגדול בעולם!

"יחליפו כח"- הכוח שמתגלה ברגעי ניסיון

הכתוב אומר **"וקווי ה' יחליפו כח"** ויש שפירשו כי 'יחליפו כח' הוא מלשון קניין חליפין. הנה מצינו בהלכות קניינים שאדם יכול לקנות חפץ קטן כמו גלימה קטנה ועל ידה יכול לקנות את כל מגדלי עזריאלי. גם חפץ הכי קטן יכול לקנות את הדבר הכי גדול. כשאתה מתחזק באמונה היכן שקשה לך, אמנם ההתאמצות לא הייתה קלה, אבל התולדה של זה רחוקה מכל פרופורציה, השערים הגדולים שנפתחים לאדם הם פי כמה וכמה מההתאמצות. אתה עשית קצת ואתה מגלה כוחות עצומים שלא דמיינת בזכות שעמדת בניסיון, בזכות שהתאמצת!

הכתוב אומר **"ותענה שרה ותברח מפניה"** ופירש רש"י "הייתה משועבדת בה בקושי". ופירש הגר"ר זאב איידלמן זצ"ל כי לכאורה המושגים של עינוי שיעבוד וקושי תמוהים. כיצד אפשר להבין ששרה שקירבה את הרחוקים תענה את שפחתה ותשעבדה בקושי? ופירש כי כידוע מידת ההסתגלות של האדם לתפקיד המוטל עליו תלויה במידה רבה במידת הערכה שבה הוא מעריך את התפקיד ואת הסיבה שהביאה אותו למצב שבו הוא נתון. אילו היה מבקש מאיתנו אחד מגדולי הדור כוס מים היינו רצים עד קצה העיר כי למלא תפקיד ונהיה גאים כל רגע על כך. ואילו נבקש מהאדם מן השורה זה אף יעשה לנו עול מיותר.

וזהו שאומר הכתוב "ותענה שרי" כשהגיעה לבית אברהם אבינו הייתה להגר הערכה מרובה לבית הגדול כשראתה ניסים גדולים, ואמרה מוטב שתהא בתי שפחה בבית הזה ולא גבירה בבית אחר. הכל היה בזריזות. אך כאשר "ותרא כי הרתה" כשראתה שהיא הרה השתנתה הערכתה מן הקצה

אל הקצה כי שוב לא העריכה את מקומה, ואז כל דבר הפך לה לקושי ועול. וזהו מסר גדול לכל יהודי כשנדע מה מעלת עבודתנו שאנו זוכים לעבוד את בורא כל העולמות תיקל עלינו העבודה, ובנקל גם נתגבר על קשים שיעמדו כנגדנו. כמה שיותר נעריך ונייקר כל קושי וכל התגברות כך נגלה עוד כוחות אצורים בסולם העלייה. ובלשון המסילת ישרים "וכאשר יתאמת אצל האדם גודל ערך המצוות ורוב חובתו בהם ודאי שיתעורר ליבו אל העבודה ולא יתרפה ממנה" כשאתה ידוע כמה יקר כל התגברות לא תוותר על הרגעים הללו!

"ולפעמים שמידת הוותרנות תחיה בעליה ותצילהו מצרה וצוקה, מה טוב חלקה, לא ידע אנוש ערכה"

(פלא יועץ)

יהי רצון שנזכה להתעלות ולהתחזק מכל ניסיון וניסיון.

שבת שלום ומבורך, יהושע

נפלאותיך אשיחה- סיפורי השגחה פרטית

"כי היא מקור הברכה"

ראובן, יהודי תושב מקסיקו החליט להשקיע בנדל"ן. מומחים יעצו לו לחפש בניין ישן ולשפץ אותו ולאחר מכן למכור אותו במחיר יקר. היות ולא היה לו מספיק הון עצמי, ראובן נאלץ ליטול על עצמו הלוואות ומשכנתאות. כדרכם של שיפוצים גם השיפוץ התברר למפרע כיקר בהרבה מכפי שהיה בתכנון הראשוני. כשהתחילו להרים מרצפות התגלו בעיות וליקויים קשים, היה צורך לחזק את הבניין בחיזוקים של בטון ועמודים, מה שייקר את הבנייה באופן משמעותי.

כאשר הסתיים השיפוץ, ראובן היה לחוץ למכור את הבניין במהירות בשל הריבויות שהלכו ותפחו מהמשכנתאות שלקח. למרבה הצער, למרות כל מאמציו שום קונה פוטנציאלי לא התעניין בנכס. באותה התקופה הוא גם החל להתקרב לשמירת תורה ומצוות ואף קיבל על עצמו להתחזק בשמירת השבת. הוא נשא תפילה לה' שימצא קונה טובה.

יום אחד הרגע לו ייחל הגיע. משקיע גדול מצרפת בא לראות את הבניין וביקש לשבת איתו למשא ומתן. הפגישה נקבעה ליום שישי בשעות הבוקר, מתוך תקווה שתסתיים עד הצהרים. כיוון שמדובר היה בעיסקה גדולה ומורכבת, הקונה לא היה רגוע, ביקש לעבור על אישור המהנדס ומסמכי בנייה, אישורי טאבו וכל הטפסים שקשורים לבנייה ולשיפוץ.

השעה הלכה והתאחרה והמוכר נעשה לחוץ מרגע לרגע. בעוד זמן לא רב תיכנס לשבת. הוא ניסה לזרז את הקונה ולהציע שישבו בפעם אחרת, אך הלה התרגז. אני קונה כאן במליוני דולרים, "אתה לא תעז להגביל אותי בזמן, לא מעניין אותי שבת או לא שבת, אני צריך את כל הזמן שאני רוצה". ראובן נשך את שפתיו, הוא קיבל על עצמו לשמור שבת ואינו רוצה חלילה להיכשל. זה הקונה הרציני היחיד שהגיע אליו, אם ישלח אותו הוא עלול לפשוט רגל ולהיתקע עם הבניין הבלתי מבוקש הזה בהפסד כספי עצום. הניסיון היה רב. אך כששבת המלכה עמדה לפרוש

כנפיה, הוא הגיע לידי החלטה. הוא קם ממקומו והודיע לקונה שצר לו אבל עליו לעזוב הואיל והשבת מתקרבת, וכי הוא רשאי לעשות בעניין כהבנתו. הקונה התרגז ועזב את המקום שלא על מנת לשוב. היהודי הספיק להגיע לביתו דקות ספורות לפני השקיעה הוא הניח את המוקצה שבכיסיו והלך לבית הכנסת להתפלל קבלת שבת. בעודו אומר את המילים "לקראת שבת לכו ונלכה" עברה בראשו מחשבה עגומה, איפה הברכה? הרי הפסדתי כעת את הקונה היחיד שהיה לי? היחיד שהגיע עימי למשא ומתן כה מתקדם ועמד על סף קנייה, מן הסתם אם הייתי ממתין רק שעה אחת הוא היה מגיע עימי לסיכום טוב והעיסקה הייתה נסגרת. הוא חיזק את עצמו מתוך החלטה שהוא שמח לקיים את מצוות ה'. בכוחות מחודשים החל לשיר "כי היא מקור הברכה" כשהוא באמת ובתמים מאמין למה שהוא אומר.

השבת חלפה והקונה נעלם מבלי להותיר עקבות, הבניין נותר זמן רב ללא ביקוש כשהוא מתקשה לעמוד בתשלומי משכנתא כבדים. אך יום אחד מכסיקו סיטי חוותה טלטלה קשה, תרתי משמע, רעידת אדמה קשה שהמיטה הרס עצום. באיזור כולו התמוטטו בנינים רבים והבניין היחיד שנותר הוא הבניין שלו, הבניין בו נערך שיפוץ ונעשו בו כל תיקוני הבטון הנדרשים.

בין הבניינים שהתמוטטו נמנו גם חלק מבניני הממשלה, והממשלה הייתה זקוקה בדחיפות לבניינים חילופיים לצורך המשך העבודה. תוך זמן קצר פנו אליו והציעו לקנות ממנו את הבניין במחיר של פי חמש מן הסכום שאותו הציע לו הקונה ההוא. כך הראה לו הקב"ה שהשבת שאותה שמר במסירות נפש, היא הייתה עבורו מקור הברכה! (פניני עין חמד)

התרומה הבלתי צפוייה

אשתו של מלמד בתלמוד תורה קרלין בבני ברק, סיפרה ספור מופלא: איש עסקים מחו"ל הגיע לביקור בארץ, משפחתו הרחוקה משמירת תורה ומצוות קיבלה אותו בארץ בשמחה אך הזהירוהו אל תכנס לבני ברק בשום אופן, שם גרים אנשים מוזרים ומסוכנים, הם יראו אותך, הם ינסו בכל דרך להוציא ממך כסף. כך סיפרו להם בתקשורת. איש העסקים החליט שהוא חייב לראות את המקום בעצמו, מהו המקום שכולם כה מרננים עליו, הוא עצר מונית וביקש: "קח אותי לבני ברק". לאיזה רחוב? שאל הנהג. והוא השיב לא משנה, רק תביא אותי לשם, בהשגחה פרטית עצר ברחוב חבקוק ליד ת"ת קרלין, ראה ילדי חמד ומשהו משך אותו פנימה להיכנס לחיידר.

הרבי חייך והכניסו בכבוד. הילדים הביטו בו בעיניים גדולות. הרבי שלא ידע מיהו, אמר: "ילדים יקרים, נשיר לכבוד האורח" הם שרו ואחר כך האורח נעלם. הרבי יצא לחפשו ואז ראה מחזה שלא ישכח. האורח עמד ובכה. האיש הסביר כי הילדים ששרו כבשו את ליבו, "מעולם לא ראיתי דבר כזה וטוהר כזה מעולם לא ראיתי". הוא שלף פנקס צ'קים ורשם סך 18 אלף דולר עבור התלמוד תורה, "וזה רק ההתחלה" הוא אמר. כך בהשגחה פרטית כשנגזר על אותו התלמוד תורה לקבל תרומה, יש לבורא עולם את כל הדרכים ביצד להגיע לידי התלמוד תורה לו נגזרה הברכה. (דרשו)